

per me

avant...!

figueras 10 febrer 1932 - n.º II **periòdic d'esquerra** redac. muralla, 17, 3.ª, 1.ª

perquè no anem al congrés nacional d'esquerra republicana de catalunya

Si donem aquesta nota negativa no és en sentit nihilista ans el contrari, és per donar una satisfacció a la nostra consciència de catalans i de republicans pel greuge que li inferim de no unir el nostre esforç a l'organisme polític en el qual hi militen uns homes honorables i honradíssims, que en la seva vida d'inquietud constant i en data no molt llunyana precipitaren la caiguda d'un règim i n'instauraren un de novell sense poder orientar-lo a bastament, malgrat trobar-se en els llocs preeminents on han quedat situats.

Nosaltres que assistírem a la formació de l'Esquerra Republicana de Catalunya, si ens imaginéssim tant sols trobar-hi el mateix esperit de renovació, d'interès col·lectiu i de desinterès personal que va incoar-la, ocupariem el lloc que ens pertocqués en el Congrés.

Sabem positivament que hem coincidit, coincidim i coincidirem sempre amb aquells homes fidels a uns ideals que, cansats de suportar els impropis de la clandestinitat i neguitosos de veure els catalans republicans d'esquerra disgregats aguantant les desferres dels vells i ineficaços partidets polítics, un dia decidiren ajuntar-los i formar-ne un bloc més o menys consistent que resultà l'Esquerra Republicana de Catalunya.

També sabem - perquè ho hem viscut en el nostre clos comarcal - l'impotència material dels nostres amics per portar l'E. R. de C. al camí que li correspondria seguir per raó de la seva naturalesa i per poder resoldre les necessitats més peremptòries del nostre poble per les quals fou establerta.

L'afluència considerable d'adherents, personalment i col·lectiva, ha trempat l'esperit rebel dels homes més significats limitant-los el seu radi d'acció, coaccionant-los a seguir una trajectòria diferent a la seva manera d'ésser i privant-los d'anar endavant quan ells, precisament, veuen en l'estatisme que volen lligar-los una submissió a les coses velles i una posició contraproduent a la que es deuen per l'actuació noble de tota la vida.

Ens diran que l'E. R. de C. és un partit democràtic i, per tant, subjecte a canvi d'orientació segons els seus components vulguin donar-li, però perquè no hi tenim confiança i perquè no sabríem avenir-nos a rebre el refrenament d'una majoria encara que republicana, burgesa i conservadora, que situa els seus interessos particulars en primer terme dels col·lectius, no podem assistir-hi.

Nosaltres som partidaris dels valors de l'E. R. de C. en tots els seus actes que retracten els seus sentiments més humans:

En la proclamació de la República Catalana.

En la negació del vot de confiança al Govern de la República Espanyola, havent-hi un reaccionari descordat com En Maura.

En la protesta viril de quan s'intentà per primera vegada aplicar la Llei de Defensa de la República que de sobres és veia que en sortirien afectats els actes dels veritables republicans.

En la desautorització dels governadors com Anguera de Sojo que amb l'etiqueta de jurispèrit, no feia altra obra que d'exaltació de la lluita de classes.

En la seva atenció als obrers en les qüestions socials ajudant-los a fer el contrapès contra la plutocràcia imperant, explotadora i anorreadora dels drets de l'home.

En aguantar ferm l'esperit de llibertat que conté l'Estatut refrendat pels catalans, no perquè serveixi per uns quants, sinó per alliberar-nos tots alhora i fer-ne participació als nostres germans d'altres terres.

En denunciar a tots els vents que els pertorbadors de la comarca de Manresa no eren els obrers, que estan delirant veure la justícia republicana promesa, sinó aquells homes adinerats de la Lliga que pagaren 110.000 pessetes - 10.000 més que el sol licitant - perquè no s'obri una fàbrica en la qual podrien treballar-hi uns 1.000 obrers, i aquells monàrquics que no en tenen prou d'explotar la vida dels homes en les mines i en les fàbriques generadores de malalties cròniques, que els situen en parats forçosos per impossibilitar de disfrutar els pocs avantatges aconseguits amb el canvi de règim.

En indicar al Govern de la República que no cometi l'injustícia de deportar els detinguts del «Buenos Aires», sense coneixement de les causes que els induïren a l'actitud que adoptaren.

En tots aquets moments i molts d'altres que no ens venen a la memòria estem al costat dels homes que pertanyent a l'E. R. de C. obeixen constantment als dictats de la seva consciència. Però, en ço que no estem d'acord és amb les rectificacions que han seguit a cada una d'aquestes manifestacions per pressió dels altres elements adherits que veient-se amb majoria han fet prevaldre els seus instints egoistes i conservadors.

Es per això que a desgrat nostre no podem assistir al Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè per claudicar igualment de les més importants consignes de nostres idees, preferim seguir indisciplinats i continuar la nostra obra com fins ara.

J. V. CAMPS.

10 cts.